

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 79/26

Luxemburg 4. júna 2026

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-147/24 | [Safi]¹

Matka maloletého dieťaťa, ktoré je občanom Únie, môže mať odvodené právo na pobyt v členskom štáte, v ktorom býva so svojím synom a ktorého štátnu príslušnosť má tento syn, hoci už má právo na pobyt v inom členskom štáte

Marocká matka býva v Holandsku so svojím manželom, ktorý má holandskú a marockú štátnu príslušnosť, a s ich maloletým synom, ktorý má holandskú štátnu príslušnosť. Matka žiada o udelenie odvodeného práva na pobyt v Holandsku, aby mohla naďalej žiť pri svojom dieťati, občanovi Únie. Jej žiadosť bola zamietnutá z dôvodu, že už má právo na pobyt v Španielsku a že jej maloleté dieťa by ju mohlo sprevádzať do tohto členského štátu. Súdny dvor však zdôraznil dôležitosť rešpektovania rodinného života, ktorý toto dieťa v súčasnosti vedie v Holandsku s obidvoma rodičmi, od ktorých je závislé. Existuje totiž reálne riziko, že dieťa bude odlúčené od svojho otca, ak ten nezíska právo na pobyt v Španielsku. V takom prípade by sa malo matke udeliť odvodené právo na pobyt v Holandsku. Okrem toho by sa jej malo udeliť takéto právo aj v prípade, ak by sa konštatovalo, že odchod do Španielska je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa.

V, ktorá má marockú štátnu príslušnosť, sa v rokoch 1999 až 2014 legálne zdržiavala a pracovala v Španielsku. Od svojho sobáša v roku 2014 býva v Holandsku so svojím manželom, ktorý sa tam narodil a má holandskú a marockú štátnu príslušnosť. Ich manželstvo bolo zapísané do matriky holandskej obce, v ktorej majú bydlisko. V však nemá povolenie na pobyt na holandskom území. V roku 2015 sa im narodil syn, ktorý má holandskú štátnu príslušnosť a o ktorého sa manželia spoločne starajú. Manžel V nemá žiadny príjem zo závislej činnosti z dôvodu svojho zdravotného stavu a z tohto dôvodu je čiastočne oslobodený od povinnosti pracovať. Poberá však dávky sociálnej pomoci.

V roku 2020 podala V žiadosť o odvodené právo na pobyt v Holandsku. V roku 2021 holandské orgány jej žiadosť zamietli s odôvodnením, že má právo na pobyt v Španielsku. Okrem toho jej tieto orgány nariadili, aby tam bezodkladne odišla, a teda opustila holandské územie. V sa následne obrátila na súd v Haagu (Holandsko), ktorý konštatoval, že medzi V a jej maloletým dieťaťom, občanom Únie, existuje vzťah závislosti, a rozhodol sa obrátiť na Súdny dvor.

Súdny dvor vo svojom rozsudku v prvom rade pripomenul, že v prípade, ak by už V nemala právo na pobyt v Španielsku, holandské orgány by vzhľadom na tento vzťah závislosti boli povinné udeliť jej odvodené právo na pobyt v Holandsku. Ak by totiž bolo V takéto právo na pobyt odmietnuté, jej maloleté dieťa, občan Únie, by bolo nútené sprevádzať svoju matku a opustiť územie Únie. Takýto odchod by toto dieťa zbavil možnosti účinne požívať podstatu jeho práv občana Únie.

Súdny dvor ďalej konštatoval, že ak by V mala naďalej právo na pobyt v Španielsku, táto skutočnosť by sama osebe nemohla vylúčiť možnosť, že V bude mať odvodené právo na pobyt v Holandsku. V prípade, že by bolo V takéto právo na pobyt odoprené, jej dieťa by bolo nútené sprevádzať svoju matku do Španielska, a teda opustiť Holandsko, svoj členský štát pobytu, ktorého je štátnym príslušníkom, čo by mohlo porušiť niektoré z jeho základných práv.

V tejto súvislosti Súdny dvor zdôraznil dôležitosť rešpektovania rodinného života, ktorý toto dieťa v súčasnosti vedie v Holandsku s obidvoma rodičmi, od ktorých je závislé. Existuje totiž reálne riziko, že takýto rodinný život nebude môcť naďalej viesť v Španielsku a že dieťa bude odlúčené od svojho otca, ak by otec nezískal právo na trvalý pobyt v tejto

krajine. Za týchto okolností a s výhradou overenia holandským súdom Súdny dvor konštatoval, že V by malo byť udelené odvodené právo na pobyt v Holandsku, keďže odmietnutie udeliť takéto právo by narušilo jednotu rodiny a zbavilo by toto dieťa možnosti, ktorú malo od narodenia, pravidelne udržiavať osobné vzťahy a styk s obidvoma rodičmi.

Holandský súd musí tiež overiť, či by nútený odchod dieťaťa do Španielska bol v rozpore s jeho najlepším záujmom. V prejednávanej veci dieťa nehovorí po španielsky, ale po holandsky. Okrem toho začalo rozprávať až vo veku piatich rokov a má ťažkosti s rečou a vyjadrovaním, z dôvodu ktorých navštevovalo v Holandsku špeciálnu školu určenú pre žiakov, ktorí potrebujú osobitnú asistenciu. Ak by tento súd konštatoval, že takýto odchod do Španielska je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, malo by sa V z tohto dôvodu udeliť odvodené právo na pobyt v Holandsku.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku a jeho prípadné zhrnutie sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293.

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

¹ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.